

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אורן כרמלי

כאמלה עיסאוי

תובעת

נגד

רשות המיסים בישראל

נתבעת

פסק דין

רקע ונסיונות צריכות לעניין:

- 1
2
3
4 .1 ביום 30/3/22 רכשה התובעת רכב מסוג BMW שנת יצור 2017 ממגרש כלי רכב בירכא.
5 לטענת התובעת, רכשה את הרכב במחיר של 307,000 ₪ מתוכם שולם סך של 250,000 ₪
6 באמצעות הלוואת מימון שניתנה לתובעת על ידי חברת "מימון ישיר" וזאת כנגד שעבוד
7 הרכב לטובת חברת המימון. היתרה לטענתה שולמה במזומן.
8 אין מחלוקת שסכום המימון הועבר באופן ישיר מאת חב' המימון לבעלים של מגרש
9 המכוניות (נספח א' לתצהיר התובעת) ונרשם שעבוד על הרכב.
10
11 ביום 30/3/22 הועברה הבעלות ברכב במשרד הרישוי ע"ש התובעת (רישום בעלויות ברכב
12 צורף נספח 5 לכתב ההגנה; טופס העברת בעלות מיום 30/3/22 סומן נ/1).
13
14 ביום 24/4/22 נתפס הרכב ונלקח מאת התובעת בעת שנהגה בו.
15 התברר כי הרכב היה שייך לעו"ד מוחמד אלעוברה שהיו לו חובות כלפי רשות המסים;
16 וביום 29/3/22 הוצאו נגד מר אלעוברה צווי עיקול, בין היתר על הרכב, בגין אותם חובות.
17
18 .2 הנתבעת לא קיבלה עמדתה של התובעת כי רכשה בתום לב את הרכב וכי יש להחזירו אליה
19 ולפיכך בהתאם לצו העיקול נתפס הרכב ולימים ביום 21/11/22 מומש העיקול והרכב נמכר.
20 משכך הוגשה התביעה לפיצוי התובעת בגין נזקיה.
21
22

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

3. לטענת התובעת בעת רכישת הרכב לא היתה מודעת לעיקול שהוטל עליו; כי רכשה אותו כדין ובתום לב ושילמה תמורתו ומשכך הפכה לבעליו. לטענתה אף חב' המימון הסכימה להעמיד לה הלוואה בסך של 250,000 ₪ לצורך רכישת הרכב רק לאחר שבדקה מצבו המשפטי ולא מצאה עיקול או שעבוד קודם.
- בנסיבות אלה לטענתה לא היתה רשאית רשות המיסים לתפוס את הרכב בגין חובותיו של מר אלעזרה ולממשו.
4. לטענת התובעת בשל תפיסת הרכב ומכירתו נגרם לה נזק ממוני ונזק לא ממוני:
- באשר לנזק הממוני לקחה הלוואה מחב' המימון ולאחר שהתברר לה כי הרכב לא יושב לחזקתה, הפסיקה מלעמוד בתשלומים. בעקבות כך נפתח נגדה תיק הוצאה לפועל. לטענתה, לאחר מכירת הרכב העבירה רשות המיסים מתוך התמורה סך של 165,000 ₪ לתיק ההוצאה לפועל בשל השעבוד הרשום של חב' המימון; ואולם עדיין נותרה יתרה לא מסולקת בתיק ההוצאה לפועל של למעלה מ- 100,000 ₪.
- עוד טוענת התובעת כי היא זכאית ליתרת הסכום ששילמה על הרכב סך של 57,000 ₪ (= 307,000 – 250,000) מעבר לסכום ששולם באמצעות ההלוואה מחב' המימון;
- כן טוענת התובעת לפיצוי בגין עגמת נפש של 50,000 ₪ בשל הטלת העיקול שלא כדין והתנהלותה הרשלנית של הנתבעת. לטענתה, עוגמת הנפש נגרמה לה בין היתר בשל האופן המשפיל שבו נתפס הרכב על ידי הנתבעת, עת התובעת נהגה בו בכביש בתוך כפר מגוריה וכי הוצאה מתוך הרכב לעיני עוברי אורח רבים.
- סך הפיצוי הועמד בסיכומים על סך של כ- 215,000 ₪.
5. מנגד טוענת הנתבעת-רשות המיסים שהתובעת לא הוכיחה כי רכשה את הרכב ובכלל זה לא הוכיחה את פרטי העסקה, מתי בוצעה, מי הגורם שמכר לה את הרכב וכמה שילמה תמורתו. לטענת הנתבעת התובעת לקחה חלק בניסיון החייב מר אלעזרה להבריח את הרכב או לכל הפחות היתה מודעת לעובדה שהרכב מעוקל.
- לטענת הנתבעת צו העיקול בגין הרכב הוצא בבית המשפט בבאר שבע ביום 29/3/22;
- העיקול נרשם תחילה במשרד התחבורה ביום 30/3/22 אך לא נקלט ולכן נרשם בשנית שוב ביום 3/4/22.
- לטענת הנתבעת תוקפו של עיקול רכב לפי סעי' 112א(ג)(2) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 הוא מיום הוצאת צו העיקול (29/3/22) ולא מיום רישומו (3/4/22) – שעה שהרישום במשרד

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

1 התחבורה הוא דקלרטיבי בלבד – ובנסיבות אלה רכשה התובעת את הרכב ביום 30/3/22
2 לאחר שהוצא צו העיקול.
3 לכן לטענת הנתבעת מקום בו רכשה התובעת את הרכב לאחר שהוצא צו עיקול, כדי להוכיח
4 בעלותה ברכב עליה להוכיח כי היא עומדת בתנאי 'תקנת השוק' במטלטלין – ובכלל זה
5 שרכשה את הרכב בתמורה ובתום לב – אלא שהתובעת לא עמדה בנטל.
6 בנסיבות אלה לטענת הנתבעת תפיסת הרכב נעשתה כדין כמו גם מכירתו ואין מקום
7 לחייבה בפיצוי התובעת.
8

9

דיון ומסקנות:

10 6. לאחר בחינת הנתונים שהובאו בפניי אני מוצא כי לא היתה רשאית הנתבעת לתפוס את
11 הרכב ולהפקיעו מהתובעת. אנמק.

12

13

14 הנתבעת ביקשה להטיל עיקול על נכסיו של מר אלעזר מכווח סעי' 112 לחוק מע"מ. ואכן,
15 ביום 29/3/22 הוצאו צווי עיקול נגד נכסיו של מר אלעזר ובין היתר על רכבו וזאת לאחר
16 חקירה על אודות נכסיו (נספח ט' לכתב ההגנה);

17 צו העיקול נרשם במערכות מע"מ ביום 29/3/22 אך לא נרשם באותו שלב אצל רשות הרישוי
18 ולא הומצא לחייב מר אלעזר;

19 ביום 30/3/22 הועברה הבעלות ברכב על-שם התובעת;

20 רשות מע"מ זיהתה תקלה ברישום העיקול ולכן הוטל העיקול על הרכב ברשות הרישוי רק
21 ביום 3/4/22 – זאת לאחר העברת הבעלות.

22 בנסיבות אלה נכון למועד רישום העיקול על הרכב ברשות הרישוי למעשה לא היה עוד הרכב
23 חלק ממצבת הנכסים של החייב מר אלעזר ולפיכך גם אם הוצא צו עיקול על נכסיו –
24 העיקול לא 'תפס' את הרכב שהבעלות בו כבר הועברה קודם לכן.

25 משכך לא היה מקום לרשום עוד העיקול על הרכב; וממילא לא היה מקום לתפוס אותו.
26

27

27 7. לאור האמור למעשה גם לא נדרשת התובעת להוכיח כי 'תקנת השוק' פועלת לזכותה. מקום

28 בו הבעלות בנכס הועברה קודם להטלת העיקול, הרי שזכותה של התובעת ברכב כבר
29 השתכללה והיא גוברת על עיקול שהוטל מאוחר יותר על-ידי הנושה-רשות המסים (ראו

30 להשוואה ע"א 189/95 בנק אוצר החייל נ' אהרונב, פ"ד נג(4) 199, 240 (ניתן ביום 16/8/99).

31 שם נקבע כי התחייבות להעברת הבעלות בקניין היא זכות 'מעין קניינית' שגוברת על עיקול

32 שנרשם לאחריה; קל וחומר שעה שהתחייבות להקניית הבעלות הסתיימה ברישום של

33

העברת בעלות).

34

בית משפט השלום בעכו

ת"א 22-11-58094 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

- 1 8. אין לקבל טענת הנתבעת כי העיקול חל כלפי צד ג' מיום מתן צו העיקול ולא מיום הטלתו-
2 רישומו.
3 טענת הנתבעת כי העיקול חל מיום הוצאת הצו ולא מיום רישומו אינה יכולה להתקבל
4 כפשוטה. גם אם יש תוקף משפטי לעיקול מיום הוצאת הצו, הרי שהוא משתנה בהקשר
5 להיקף תחולתו וזאת ביחס למועד רישומו או המצאתו. ויובהר.
6 רישום העיקול אצל רשות הרישוי הוא זה המקנה תוקף למעשה כלפי צדדים שלישיים;
7 זאת מאחר שהרישום של העיקול הוא זה שמונע מהבעלים של הנכס לבצע עסקאות
8 הנוגדות את העיקול ומיידע צדדים שלישיים בדבר אותו איסור (ראו: ע"א 743/81 **בנק**
9 **ברקליס דיסקונט בע"מ נ' רוזנבוים**, פ"ד לט(1) 12 (ניתן ביום 21/2/85)).
10
11 9. סע' 12א לפקודת המסים (גבייה) קובע כי דין עיקול מטלטלין שניתן לרשום במרשם הוא
12 כדין משכון שנרשם לפי חוק המשכון, תשכ"ז-1967.
13 וכך, על-פי סע' 4(3) לחוק המשכון, תחולתו יפה "עם רישום המשכון".
14
15 10. כך גם על-פי סע' 7 לפקודת המסים (גבייה), מקום בו מוטל עיקול אצל צד שלישי מכוח
16 פקודת המסים (גבייה) – תחולתו של העיקול היא רק ביחס לנכסים של החייב שמוחזקים
17 נכון למועד המצאת העיקול אצל הצד השלישי ונכסים שיגיעו אליו 3 חודשים מאותו מועד
18 (ע"א 1167/01 **עיריית ראשון לציון נ' בנק הפועלים בע"מ**, פ"ד ס(3) 553 (ניתן ביום
19 15/12/05)). לו היתה מתקבלת עמדת הנתבעת כי העיקול חל מיום הוצאת הצו ולא מיום
20 רישומו/המצאתו, לכאורה העיקול היה תקף אצל צד שלישי גם קודם למועד המצאתו לידו
21 וזאת רטרואקטיבית על נכסים שהיו בידי הצד השלישי נכון למועד הוצאת צו העיקול. כל
22 זאת באופן הנוגד את סע' 7 לפקודת המסים (גבייה) או סע' 44 לחוק ההוצאה לפועל,
23 תשכ"ז-1967.
24
25 11. ייתכן ששונה היה הדבר לו היתה יודעת התובעת על עיקול שהוטל על נכסי מר אלעזר
26 גם אם טרם נרשם העיקול וזאת מכוח עקרון תום הלב (ראו להשוואה: ע"א 8127/06
27 **ברוקס נ' דרורת (י. מצקל) בית מסחר לרפואות בסיטונות בע"מ** (ניתן ביום 22/6/11); סע'
28 4(3) סיפא לחוק המשכון), אלא שעל-פי הנתונים שהובאו בפני העיקול הובא לידיעתו של
29 מר אלעזר רק ביום 3/4/22, כך שנכון למועד העברת הבעלות ברכב לידי התובעת – ביום
30 30/3/22 – לא היתה יכולה התובעת לדעת על דבר העיקול (ראו נספח 8 לתצהיר אבוטבול
31 מטעם הנתבעת לעניין מועד המצאת הודעת העיקול לידי החייב מר אלעזר).
32
33 12. בסיכומיה הפנתה הנתבעת לפסיקה וזאת כדי לבסס הטענה כי מועד הוצאת צו העיקול
34 הוא הקובע ולא מועד רישומו. אלא שאין באותם פסקי דין כדי לבסס הטענה.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 22-11-58094 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת הפנתה לע"א (מחוזי-ב"ש) 40541-04-21 זערור נ' מדינת ישראל. אלא שבאותו
2 מקרה נרשם העיקול לפני העברת הבעלות. באותו מקרה העיקול הוטל ביום 24/9/20 ואילו
3 הבעלות ברכב הועברה רק ביום 27/10/20. לכן קבע שם בית המשפט כי העיקול קדם
4 לבעלות;
5 ע"א 6299/15 עו"ד איתן ארז (מונס נכסים) נ' עטרת תעשיות (1996) בע"מ (בפירוק) אליו
6 הפנתה הנתבעת כלל אינו רלוונטי לענייננו. שם חזר בית משפט על ההלכה שעצם רישום
7 הבעלות במשרד הרישוי לא מעיד על הבעלות המהותית ולכן קבע כי נכס שרשום על-שם
8 מאן דהו הוא למעשה נכס של החברה; ואין באותו פסק דין מענה ליחס שבין בעלות לבין
9 עיקול.
10 רע"א 5379/95 "סהר" חב' לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, פ"ד נא(4) 464
11 עניינו בגנב שביקש לרשום בעלות ברכב הגנוב והשאלה היא בדבר חובת הזהירות של הבנק
12 בעת רישום הרכב; זאת תוך הערה כי משמעות הרישום היא דקלרטיבית בלבד.
13
14 13. ועוד, אני ער לטענת הנתבעת כי ניסתה לרשום את העיקול כבר ביום 30/3/22 (נספח 7
15 לתצהיר מר אבוטבול מטעם הנתבעת) וכי זה לא נרשם בשל תקלה. אלא שאין בכך לשנות
16 המסקנה כי נכון למועד רישום העיקול בפועל, הרכב לא היה עוד חלק ממצבת הנכסים של
17 מר אלעזר ורדי. לפיכך למעשה היה העיקול עקר.
18
19 14. ויוער, אם טוענת רשום המסים שהרכב נותר עדיין חלק ממצבת נכסיו של החייב מר
20 אלעזר ורדי למרות שהועברה בו כבר הבעלות ונרשמה ע"ש התובעת – כך שהעברת הבעלות
21 לידי התובעת והעברת החזקה לידי התובעת הם לימראית עין' או כדי לסייע להברחת נכסי
22 החייב, הרי שהיה על רשות המסים לנקוט הליך מתאים למתן פסק דין הצהרתי. מדובר
23 בטענה שמהותה כ"הרמת מסך" מעבר לזכויות הקנייניות הרשומות בשל הברחת נכסים.
24 נטל השכנוע במקרה כזה הוא על הנושה – בענייננו הנתבעת (ראו להשוואה: ע"א 1680/03
25 לוי נ' ברקול, פ"ד נח(6) 841 (ניתן ביום 2/8/04); ת"א (שלום-עכו) 3713/00 אבו אלהיג'א נ'
26 פקיד שומה עכו (25/9/01)).
27
28 15. יתרה מזאת, אף התנהלותה של רשות המסים לאחר מימוש העיקול ותשלום הסכום
29 שנתפס לחברת המימון מחזקת המסקנה ולמעשה סותרת את טענות הנתבעת עצמה.
30 אבהיר.
31 בהתאם לכתב ההגנה טוענת הנתבעת כי התובעת שיתפה פעולה עם מר אלעזר ורדי להברחת
32 הנכס-רכב. בשל כך טוענת הנתבעת בסעי' 41 לכתב ההגנה שאין תוקף או נפקות משפטית
33 לשעבוד שנרשם לטובת חב' המימון וזאת מאחר שהתובעת לא היתה יכולה להחזיק
34 בזכויות הקנייניות ברכב בעת רישום המשכון על הרכב.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

- 1 יוצא אפוא שהבסיס להוצאת צו העיקול ורישומו על הרכב הוא שלשית הנתבעת מדובר
2 לכאורה בחלק ממצבת הנכסים של החייב מר אלעוברה.
3 למרות זאת לאחר מימוש הרכב אין מחלוקת שרשות המסים העבירה 164,500 ₪ לידי
4 חברת המימון בשל השעבוד שנרשם על הרכב ובכך הקטינה את חובה של התובעת אצל חב'
5 המימון (נספח א לבקשה מיום 10/9/25).
6 בכך יש למעשה כדי להכיר בכך שהנכס הוא של התובעת ומימושו משמש להקטנת החוב
7 של התובעת אצל חב' המימון; וזאת בניגוד לטענה כי מדובר בנכס שכלל אינו חלק ממצבת
8 הנכסים של התובעת.
9
10 16. מעדותה של הגב' מצרי, גובה ראשית במשרד מע"מ מחוז דרום, עולה כי בעת רישום
11 העיקול ברשות הרישוי למעשה היתה אדישה למצב הבעלות ברכב – לא בדקה מי הבעלים
12 ואם ניתן לרשום עיקול על רכבו, אלא רשמה את העיקול לפי מס' הרכב שהופיע בצו העיקול
13 (עמ' 25, ש' 19 ו-ש' 23 לפרוט'). כל זאת למרות שצו העיקול שניתן על-ידי בית המשפט
14 מכוח סעי' 112 לחוק מע"מ מאפשר הטלת העיקול על רכבו של מר אלעוברה בלבד.
15
16 עוד יש להפנות לעדותו של מר אבוטבול, סגן בכיר ממונה מע"מ מחוז דרום, כי לאחר
17 העברת בעלות ברכב למעשה גם משרד הרישוי אמור לחסום את אפשרות הטלת העיקול,
18 ככל שאין התאמה בין מס' הרכב לשם הבעלים ברכב לפי צו העיקול (עמ' 29, ש' 20). יותר
19 מכך הסביר שבמקרה כזה העיקול לא היה נרשם (עמ' 29, ש' 21).
20
21 17. מכל האמור אני מוצא כי נכון למועד רישום העיקול (3/4/22) לא היה הרכב הנדון חלק
22 ממצבת הנכסים של החייב, מר אלעוברה ולפיכך העיקול לא 'תפס' אותו נכס שהבעלות בו
23 כבר הועברה קודם לכן לתובעת.
24 יתרה מזאת למעשה ביום 3/4/22 לא ניתן היה לרשום עיקול על הרכב מכוח הצו שהוציא
25 בית המשפט ביום 28/3/22 (נספח לתצהיר אבוטבול) באשר צו זה הוצא רק לגבי נכסיו של
26 מר אלעוברה.
27
28 בנסיבות האמורות לא היתה ראשית הנתבעת לתפוס את הרכב ולממשו.
29 ומשעשתה כן הנתבעת, הריהי חייבת בפיצוי התובעת על נזקיה.
30
31 **גובה הנזק:**
32 18. אמנם התובעת טוענת כי שווי הרכב במחירון הוא 307,000 ₪, אלא שהוכיחה כי שילמה על
33 הרכב 250,000 ₪ בהלוואה (נספח א לתצהיר התובעת ולוח סילוקין של הלוואה נספח ב')

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

1 לכתב התביעה). לא הוכח תשלום נוסף עבור הרכב ובכלל זה לא הוכח תשלום במזומן, ככל
2 שניתן לשלם גובה סכום כזה במזומן על-פי חוק (עדות בעלה של התובעת בעמ' 16, ש' 21).
3 משלא הובאה בפניי כל ראיה ממשית לתשלום מעבר לסכום ההלוואה, הרי שהוכחה
4 התובעת את עלות רכישת הרכב סך של 250,000 ₪ בלבד.
5
6 לעניין גובה הנזק אין רלוונטיות לטענה כי בשל תפיסת הרכב הפסיקה התובעת לשלם
7 ההלוואה לידי חב' המימון. החזר ההלוואה לחב' המימון אינו מותנה בהחזקה בפועל ברכב
8 ולכאורה היה על התובעת להמשיך לשאת ביתרת תשלומי ההלוואה גם אם הרכב נתפס
9 על-ידי רשות המסים.
10 בנסיבות אלה על גובה הנזק אין מקום להוסיף ריביות שהצטברו בתיק ההוצל"פ שנפתח
11 כלפי התובעת.
12
13 בהתאם לנתונים שהובאו בפניי הרכב נמכר בסכום של כ-180,000 ₪. מתוך אותו סכום
14 הועבר סך של 164,500 ₪ לחברת המימון – שנזקפו לטובת חובה של התובעת כלפי חב'
15 המימון.
16 יתרת גובה הנזק כלפי התובעת עומדת אפוא על סך של (250,000 – 164,500) = 85,500 ₪.
17
18 19. לכאורה היתה התובעת זכאית גם לפיצוי בגין עגמת נפש בפרט לאור אופן תפיסת הרכב,
19 באשר לא נסתרה גירסתה כי בעת שנהגה ברכב בסמוך למקום מגוריה עצרה אותה
20 המשטרה בבושת פנים, פתחה את כל דלתות הרכב והבגאז' ולעיני כולם החרימה את הרכב
21 (עמ' 11 ש' 5-7).
22 גם אם עמד בתוקפו צו עיקול על הרכב, משזה הוחזק אצל צד ג' היה צריך ראשית לזמן את
23 צד ג' לחקירה ולהביא לידיעתו הצו – לא מדובר במקרה של חשד לעבירה שבוצעה ברכב
24 או לדוגמה בעבירה של החזקת נשק או חשד לסחר בסמים באמצעות הרכב – המצדיקים
25 לכאורה תפיסת הרכב בו במקום. ניתן היה במקרה דנן לזמן את התובעת לתשאול קודם
26 לתפיסת הרכב, תוך דרישה ממנה להעמיד את הרכב לטובת רשות המסים, שאם לא כן
27 יופעלו נגדה אמצעי תפיסה.
28 ואולם, גירסה זו בעדותה של התובעת בפניי לא קיבלה ביטוי בכתב התביעה או בתצהיר
29 התובעת; יתרה מזאת עיון בכתב התביעה מעלה כי לא פורט כל רכיב סעד בגין טענה זו
30 לעגמת נפש.
31 בנסיבות אלה לא ניתן לפסוק פיצוי בגין רכיב זה.
32
33
34

בית משפט השלום בעכו

ת"א 58094-11-22 עיסאוי נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני:

התוצאה:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

20. אשר על כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת 85,500 ₪ בתוספת ריבית שקלית מיום הגשת התביעה ובצירוף הוצאות ובכלל זה התייצבות לדיונים בסך של 12,000 ₪ ושכ"ט עו"ד 10,000 ₪. בהתחשב במצב החירום ישולם הסכום בתוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ד ניסן תשפ"ו, 01 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

אורן כרמלי, שופט

11
12